

איכתביק לציפי

אהבת נצח

יש כאלה המאמינות עדיין ב- קיומה של „אהבת-נצח“ (1/97) למשל. אתה היודע לאהוב לנצח, בלא הגבלה, האמיתי, הכן, המוכן להצטרף אלי לטוילים

לאור הירח, האהב ספורט, טבע ומוסיקה קלאסית, המת- עניין בפילוסופיה יהודית ובעל אישיות קורנת — מוזמן ל- הצטרף אלי — בת 25, שחומה, נאה, רומנטית ללא תקנה ועוד כנה וכנהגה... (כדאי להסתכן) — למסע בשניים, בנחשולי

הוקמה המתוקה

אופנת הפאנק מתממה, משום מה, להגיע לארץ, ואני מתחילה לחשוש שהיא תפסח עלינו. עד כמה שאני מכירה את התנהגותו של הישראלי המצוי אצל רופאי השיניים, אני לא רואה אותו מתלהב במיוחד לנעוץ סכות-ביטחון בתנוכי האוזניים ובחיוויו. נכון שזה עולד להכאיב מעט בהתחלה, אבל מה זה כבר כאב לעי מת היופי?

אם יש מישהו שרווקא ומתעקש לייבא את אופנת הפאנק לארץ, הנה היא מודגמת על גופו של רויד ואניום, איש לחקת הארורים הכריזמטי. מלבד סיבות-הביטחון

הנעוצות כפנים, חיוני וענוב גם שרשרות ברזל מסביב לצוואר. השיער הקצר צבוע כמזונז, סגול או כתום ואני פור העיניים מוארך עד לאוזניים. לעומת זאת לא הייתי ממוצאה להתעקש על צלביהקרים הקטן, התקוע בדש. ועכשיו נחיה ונראה אם המין החזק הוא באמת כלי כך חזק כדי לאמץ את האופנה, שאני אישית כמזוחה שמי שהמציאה אותה היתה איוו פמיניסטית שונאתי גברים. איוו נקמה מתוקה.

קטטה המונית

הנה, הגיע הרגע לו ציפיתי. ריח קרב עולה בנחירי ואני רואה כבר בעיני רוחי את מריסת השערות ואת נעיצת הציפורניים ההדדית שתיערך בירה זו לחדות כולנו. לפני כחודש פירסמתי במדור זה את מיכתבה של (5/93) תחת הכותרת „גבר שהוא גם חיה“ ואפילו זיכיתי אותו בפרס השבוע. אם לא למדתם את אותו מיתב בעליפה, כפי שעשו ודאי עשרות הגברים שנענו לו, הנה קטעים ממנו שיזכירו לכם במה המדובר: „אני בחורה בת 22, גבוהה, חזקה ופראית. מחפשת את הגבר שידע להכניע אותי, להשקיע אותי ולספק אותי. מתעבת יפייפוש, אינטלקטואלים, גברנים פסיכולוגים ומתקני-עולם. רוצה גבר שמר- גיש שהוא גם חיה ולא מכונה מקולקלת וחורקת. לגבר כזה אני מבטיחה בתיווג חתיכה נאמנה וקשוחה.“

הענקתי ל(5/93) את פרס השבוע לא מתוך הזדהות עם תוכן המיכתב אלא מתוך רצון לעודד מיכתבים בלתי שיגורתיים ויוצאי- דופן. אתם לא מפנקים אותי בהרבה כאלה, אבל המיכתב הזה עורר את זעמם של נילי אפשטיין מירושלים, שהכריזה מילחמה עלי ועל (5/93). „לדעתי פירסום מיכתבה של (5/93) הרי מופעה מיסודו“, מעירה לי נילי אפשטיין הזאת. „תוכן המיכתב היה למטה מכל ביקורת. הוא היה וולגארי ובהמי ואין לי מילים איך להגדיר את אישיותה המעוותת של הכותבת. לא לי לשפוט את מניעה ואת טעמה הנחות והעלוב, אך עצם פירסומם של פרטים מעין אלו, המצטיינים כולם בשלילת תכונות חיוביות הוא עלבון צורב לכל מערכת יחסים נורמאליים בין המינים ועומד בניגוד גמור לאותה מגמה אשר מדורג העמיד לעצמו — כך אני מקווה — בעת שהעמדת אותו לרשות ציבור הקוראים. „איכות החיים ויחסי האנוש בינינו לבין הזולת נמצאת בשפלה המדרגה. עליידי פירסום מיכתבים מעין אלו, אולי שלא מדעת, אתם מעודדים ציבור מסויים של קוראים, מבין חלשי האופי שביניהם, לראות בתכונות בהמיות אלו נורמות שאין להתבייש בהן ושאוכלי אפילו ראיות לחיקוי הצברים „החמודים“, השחצנים והמחוספסים שלנו זקוקים למאמץ רב כדי להגיע לאותו „סיגנון“ שאתם משום מה משמי שים לו שופר.“

„עליידי פירסום המיכתב עשיתם שירות דוב לציבור הקוראים וחבל. מיכתב זה היה ראוי להוקעה ולא לפרס.“

עד נאום נילי אפשטיין. אני מקווה ש(5/93) תרים את הכפפה שנוקדה לעברה ושיהיה לה האומץ להגן על נפשה. אם גם לכם יש במקרה איוו עמדה לכאן או לכאן, לא איכפת לי להפוך את העניין לקטטה המונית. הזירה לרשותכם. העיקר שיהיה שמח.

החיים, ולסייע בידי לעשות אותם לחופשתיקניין אחת גדול- לה. והו. בלי אף נקודה באמצע.

מיכתבים לפירסום במדור זה יש לשלוח לפי הכתובת: מיכתבים לציפי, ת.ד. 136, תל-אביב. מיכתבים למכתבים במדור זה יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה החיצונית יש לרשום את הכתובת הנ"ל ועל הפנימית — המבויילת ב- בול של 65 אגורות — את מיס-פרדו של המכתב בלבד. מיכתבים בלתי מבויילים לא יישלחו ותודעתם.

אבל עם „בעזרת השם“ בראש המיכתב. מה שבטוח-בטוח.

מילים שמנסות לגעת

זוהי כבר הצגה שניה של (2/97) במדור זה. אבל הוא עדיין נוגע ללב. תביטו עליו: „בסתיו שעבר כתבתי שיש כבר חצבים בדרך אל הים והעלים מתים לפני שהם נוגעים בקרקע ועצוב. עצוב. מישהי חשבה שזה בשבילה ואני חשב-תי עלייך. הם לא ידעו בכלל. אחרי-כך הפכו את זה לחלום אחר. אבל עכשיו כבר שנה אחרי והיו דברים רבים מדי שאני רוצה לשכוח. כל הקניין הזה, והלבנד והכאב המחורבן הזה, ועצוב כמו אז. ואיפה את? איפה את? אה?

לספר לה דברים. דברים ש- ברחתי מהם נשארתי רחוק בבית על שפת-הים עם נערוות שאינן עוד.

„חושב על הביובו הזה להיות לבד. על כל חנשים או הילדות ששוככות כעת כמוני מיוסרות בין סדינים צוננים ומיחלות לאהבה כי תבוא. למעט חום. למישהו שיבוא ויזיע איתן מתחת לסדינים. האם את מקשיבה לי? האם את מבינה מה שרציתי להגיד? אני רק בן 19. אבל מה חשוב הגיל? רוצה להתגעגע אלייך, לחכות לך כמו אל בוקר אחרי לילה שלא נגמר. רוצה מילים טובות שתביא לי. יפחת כאלה. רגישות. אנא בואי.“

בשמנת של המדינה

(3/97) חיה לה בהרגשה „החלה בגן-עדן שהגיי עה למצב בו אינה יודעת בדיק מה לעשות עם התפוחים שלה...“

וכל כך למה? מסני שהיא גרה בקיבוץ, בצפון. „בשמנת של המדינה. מרוב שלהי את לא שלווה. הבעיה היא פה חוסר הבעיות.“ או אולי יש מתגבר שיטחים להיות הבעיה שלה?

או, כן, בעצם יש לה בעיה. „מקור האנרגיה שלי פה היא חלוקת הכסף השנתית, מה שיבונה אותך ל-20 הימים הר קרובים. וזה לא כתב-אשמה נגד הקיבוץ, פשוט ציון עובד דות.“

„שטחי התעניינות שלי: אנשים יפים ואנשים מצחיקים. השכלתי בפרופיל נמוך מאוד: 3 פעמים כחה ה'. וכמוכן שי בגלל זה, ההוא' התרגש והתי גרש. רוצה מבני 34 ומעלה, רק חכמים, מבוססים ובעלי מכונית בלבד.“

היא עצמה בת 34 ואם לשתיה בנות. ואולי זה מסביר הכל.

מיכתב פרס

לא לתפרנים!

איך אני יכולה לא להעניק ל(4/97) את פרס השבוע אחרי שהיא פותחת את מיכתבה אלי בהצהרה: „קודם כל אני לא זקוקה לפרס המוצע, תעניקי לי פרס יותר טוב, אם פשוט תפרי-סמי את מכתבי לא מתחת לכותרת מיכתב פרס.“

היא מכירה אותי, הקטנה הזאת, וידעה כנראה שלא אוכל לעמוד בפני הפיתוי להיות רעה ולהעניק דווקא לה את הפרס. שיהיה לה לבריאות.

„אז ככה, שלום לך גבר. בטח מעוניין לדעת מי אני? „נערות צעירה, מתוקה ויפה, שאוהבת שלווה, שקט ואת החיים היפים. מחפשת אותך, המיליונר, או בעל האמצעים. תעשה לי טובה ואל תהיה מרושש כי אני שונאת את אלה שמחשבים כמה להוציא פחות על ערב של בילוי. והרי למענך ויתרתי כבר על הפרס.“

„קר לי עכשיו. ואם גם לך קר, די שתבריק לי מיברק דרך ציפי ואני. הופ! לציודך. אתה רואה שבסך הכל אני דואגת גם לך. מצדי אתה יכול להיות רווק, אלמן ואפילו... גרוש.“

ולקסנתיופה הזאת עוד היתה החוצפה לכתוב לי בסוף המיכתב „תודה על הפרס.“

אוקיי, תקבלי אותו. אבל לשם הביטחון, שלחי לי עוד פעם את כתובתך, בכתב ברור.

מיכתב פרס מזכה את שולחן בשי חינוס — חבילת מוצרי יופי של חברת הדס בשווי של 200 ל"י. הפרסים נשלחים לוויכס בדואר.

תכשירי יופי ואיפור

הדס